

Chvilka poezie...

Pro zasmání...

Mafiánův týden

V pondělí, v pondělí,
kam se všichni poděli?
Přece na sraz zabijáků,
co si půjdou po kejháku.

V úterý, v úterý,
stačily dva údery,
první obět, krásná Madla,
mou zásluhou na zem padla.

Ve středu, ve středu,
byl jsem pozván k obědu,
spořádal jsem celé tele
a pak zabil hostitele.

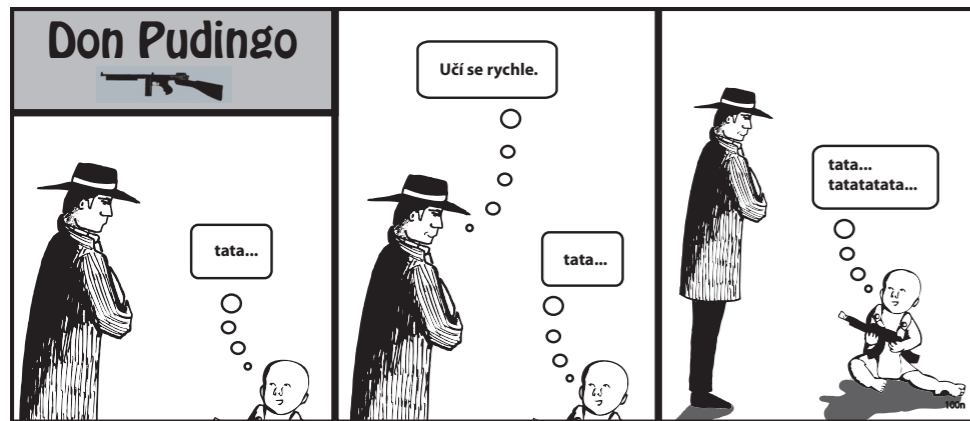
Ve čtvrtek, ve čtvrtek,
Dan byl slepý jak krtek,
za rohem mě nespátřil,
teď je mrtvý, já mám tři.

A v pátek, a v pátek,
to jsem číhal u vrátek,
má obět šla do školy,
teď už ji nic nebolí.

V sobotu, v sobotu,
počkal jsem si na Otů,
maskován v růžovém svetru,
zabil jsem ho tamhle v metru.

V neděli, v neděli,
abyste to věděli,
taky mě smrt byla v patách
a večer jsem brka natáh.

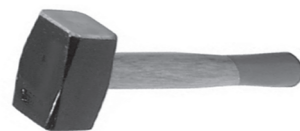
komiks

inzerce

Leze Vám už tchyně krkem? Manželka se s Vámi
nebaví a děti zlobí? Nevíte už kudy kam?

KDYŽ TĚ VŠECHNO ZRADILO, POMŮŽE TI Kladivo!

Naše výrobky už pomohly vyřešit spoustu rodinných sporů. Tak neváhejte a nakupujte hned!

www.kladivem.cz

RECEPT: Vražedná elegancie na divoko

Náročnost: ***

Délka přípravy: ***

Čerstvou eleganci potřeme tajemným úsměvem a prošpikujeme pronikavým pohledem. Na pánvi rozpálíme krvežíznivost a eleganci na ní ze všech stran prudce opečeme.

Vypočítavost nakrájíme na kolečka a společně s ledovým klidem, dostatkem stylu a trochou šarmu přidáme k eleganci. Přelijeme polovinou ďábelského smíchu a trochou drzé odvahy. Eleganci dusíme doměkka a během dušení ji podle potřeby podléváme skrytými výhrůzkami.

Hotovou eleganci rozdělíme na talíře, přelijeme sebevědomím a ozdóbíme kvalitním kubánským doutníkem. Jako přílohu doporučuji podávat domáci upilovanou brokovnici.

Vdova na hřbitově

Vdova po zemřelém mafiánovi chodí každý den k vesnickému kostelíku plakat na jeho hrob. Místní farář si všimne, že s sebou žena každý den nosí v ruce pánské kalhoty. Při- jde mu to divné, tak jde za ní a zeptá se. „Paní, proč nosíte s sebou ty kalhoty?“ „Protože patřily jemu.“ opáčí vdova.

„Ale proč je s sebou nosíte?“

„No protože patřily mému manželovi, vždyť vám to říkám!“ odsekne vdova našťvaně.

Farář to vzdá a zkouší to jinak: „Kdybyste si místo těch kalhot aspoň přinesla modlitební knížku... Stojí tam mnoho krásných vět.“ Na to vdova smutně odvětlí: „Pane farář, jsem si jista, že co stálo v těch kalhotách, v té modlitební knížce stát nebude.“

MAMA SALLY RADÍ

Ne všichni podsvětí žilvi se umí vypořádat s tím, co na ně osud přichystal. Vyberáme jeden ze zoufalých dopisů, na které minulý rok odpovídala utěšitelka všech zoufalých mafiánů, Mama Sally.

Milá Sally,

ve čtvrtek se mi stala hrozná věc. Natíral jsem parapet toho starého okna v prvním patře našeho domu. A jak jsem se natahoval pro štětec, zavadil jsem rukávem o plechovku s barvou. Chtěl jsem ji zachytit, opravdu chtěl, ale nebyl jsem dost rychlý. Vypadla z okna. Ach, je mi to tak trapné! Jak jsem mohl tušit, že u zdi domu, přímo pod oknem, stojí můj vrah? Nemuselo to tak vůbec dopadnout, kdyby se byl plížil o pár metrů dál. Možná by se vyhnul i těm hrábím. Když se pak, oslepen barvou, blížil k bazénu, křikl jsem na něj. „Pozor! Zahni doleva!“ Chtěl jsem ho samozřejmě varovat. Opravdu. Jenže pravou a levou stranu jsem si pletl už na základce. Aspoň, že se při pádu nenamočil. Nebyla tam voda.

To už jsem sbíhal dolu, abych mu pomohl. Možná, že jsem při otvírání domovních dveří udělal chybu. Asi jsem neměl psa pouštět ven. Rafan není zlý, většinou lidi jen olíže. To ho musel rozzuřit pach té barvy.

Kdyby potom můj vrah přelezl plot směrem do ulice a ne k sousedům, mohlo být setkání s keřem růží jeho posledním nepříjemným dobrodružstvím. Takhle se setkal ještě s panem Vávrou. Tu vzduchovku si koupil teprve nedávno a našťestí se z ní ještě nenaučil pořádně střílet.

Můj vrah nakonec vyběhl na ulici a zmizel za rohem, ani se neohlédl.

Millá Sally, ani si neumíš představit, jak je mi to líto. Můj vrah si teď určitě myslí, že jsem to všechno udělal schválně. Bojím se, že se urazil, a určitě na mě nadává. Co bych měl udělat, porad!

J.

Milý J.,

to, co se Ti stalo, se může stát každému. Hlavní je, že ač to tak asi vypadalo, nebylo to schválně. To se Tvůj vrah musí dozvědět!

Napiš mu na fóru nebo ho kontaktuj jinak, omluv se mu a ujisti ho, že jsi mu nechtěl ublížit (to by bylo i proti pravidlům!). Pokud mu vše vysvětlíš, jistě to pochopí a snad i on bude při svém příštím pokusu Tě ulovit opatrnější.

Večerní ticho

19. března 2012

Nezávislý deník pro lepší společnost

mafie.podsveti.cz

Rodinná sešlost - živě z Barči

ZMĚNÍ SE TVÁŘ MAFIE? • JAKÁ BUDE? • PŘINÁŠÍME REPORTÁŽ PŘÍMO Z CENTRA DĚNÍ

V životě každého člověka jsou události, na kterých nesmí chybět. Vlastní svatba, kupříkladu.

Pak jsou chvíle, u kterých je lepší nebyť. Rozvodem počínaje, důvěrným telefonátem od nájemného zabijáka konče.

A pak jsou chvíle, které člověk propásnout může, ale bude toho litovat po zbytek života. Pro mafiány je to právě dnešní sešlost.

Již přede dveřmi, které jsou hermeticky uzavřeny pro veškerou širokou veřejnost, poleťují vzduchem slova a slovní spojení jako zrada, převzetí moci, finanční machinace, nešťastná shoda okolností, řezací drát a potrava pro ryby. Nálada je ostrá jak chuť chilli a důvěra vždy patřila mezi hosty s rukavičkou k nedostatkému zboží.

Nedávné události navíc značně oslabily pozici Andrease, mafie vůči jiným kriminálním žvlům. Hlavám této

rodiny nezbyvá než bezodkladně odhalit příčiny úpadku a nevyhýbavě je odstranit. Místo pobytu samotného Dona Andrease je neznámé, dokonce se spekuluje o jeho nedávném úmrtí. Kdo tedy vlastně sraz

svolal? A jaké má s proslulou rodinou záměry?

Jisté zatím může být jen jedno: cokoli se dnes uvnitř stane, změni tvář pražské mafie.

-MC-

ZE SPOLEČNOSTI

Neřesti v podsvětí aneb i mafiáni mají své dny...

Tři esa nestačí

Don Picco zabit při partičce pokeru! Pro známého gambliře a podvodníka skončilo finále pokerového turnaje smrtí. Poslední napínavé chvíle jeho života popsal jeho přítel Max: „Picco měl v ruce

tři esa, jeho soupeř jen jednu devítku... Bohužel nabitou.“ dodal smutně.

Divoký západ!

Hrůzostrašná přestřelka se strhla v pátek 16. na Smetanově nábřeží. Dvě odnepaměti znesvářené

rodiny, Kontekové a Mapuleti, se tu setkaly, aby si vyřídily účty. Čím proslulejší jsou však střelci obou rodů, tím méně bylo padlých. Jedinou obětí tak zůstává Pedro Mapulet, který uklopl po banánové slupce a utopil se ve Vltavě.

Stylová hudba rozhybe každého!

V Baru U Tří mrtvých se uskutečnil koncert slavné pražské jazzové skupiny The Nobs. Její členové jsou známí pro svou příslušnost k vysoké mafiánské společnosti, což se projevuje

i v písničkách. Častá jsou témata jako promyšlené vraždy a luxusní auta, skupina ale zhubne i příběhy slavných mafiánů a vrahů. Největší úspěch sklídl právě jeden z nich: letošní hit Travička Zelená.

MAFIÁNSKÉ DESATERO

1 Vraždí s elegancí a důvtipem - každá oběť si zaslouží důstojný a dobrodružný odchod.

2 Považuj si oběti své. I po jejím skonu jí věnuj náležitou péči - vždy je poblíž nějaká cukrárna.

3 Štěstí přeje informovaným - mafiánské fórum, Google, Facebook, fotogalerie a podobné možnosti přijdou vhod. Nežijte však informací metodou nečestnou a s otázkou neslučitelnou.

4 Respektuj civilní život své oběti! Ne každý šéf nebo učitelka je nadšeným mafiánským příznivcem.

5 Člověk je bytost úplatná a přirozeně podlá - většina kamarádů nebo členů rodiny tvou obět ráda práskne a dodá ti informace, případně zprostředkuje smrtelné setkání.

6 Levá rukavička v noci pod polštářem přináší pocit bezpečí a krásné sny.

7 Ač je to neuvěřitelné, existují i lidé, kteří pro mafiánské aktivity nemají pochopení. Nech je v jejich nudném světě. Mohou být nanejvýš nepohodlnými svědky vraždy.

8 Na prvním místě vždy bezpečnost měj! Ni ze žalu nad skolem svým, tragické činy nekonej.

9 Svého vraha v úctě měj a nemsti se. Není to jeho volba, že ses mu do spárů dostal právě ty.

10 Teď neboj se, padni kvér a hurá do akce! Však na paměti stále měj, že je to vše jen hra - síce pekelná, ale andělsky by se měli bavit všichni!

Milý čtenáři,

v tomto čísle bys rozhodně neměl přehlédnout první stranu. Kromě důležitého úvodníku se můžeš v Mafiánském desateru přiučit, jak se chová správný mafián. Dále v dnešním plátku narazíš na žhavé novinky z podsvětí a hlavně na zajímavé rozhovory s úspěšnými (i méně úspěšnými) mafiány loňských let. Tradičním obsahem Večerního ticha jsou historky z loví, a tak i tentokrát zde jednu najdeš. Na zadní straně na Tebe pak čeká trocha rýmů a něco pro zasmání. Přejeme příjemné počtení a do nadcházejícího vraždění spolehlivou zbraň, dostatek důvtipu, elegance a štěstí a mnoho dalšího - aneb vše, co je každému mafiánovi třeba.

A navíc máme pro Tebe výzvu: Proslav se v Podsvětí i jinak než na válečné půdě! Napiš příspěvek do novin. Historky, reporty z loví, básničky... vše uvítáme a rádi otiskneme.

Vecerni.ticho@podsveti.cz

Můj rekord stojí na vratkých nožičkách

ROZHOVOR S KOTLETKOU • MAFIÁNKA, KTERÁ DRŽÍ REKORD • ZABÍT OBĚŤ A PAK SE PROJET NA KONI

Se svými 18-ti mordy drží v Mafii rekord. Která oběť ji potrápila nejvíc? Které si nejvíc váží? Na tyto a jiné otázky jsem se ptala vítězky Mafie 2010, Kotletky.

Jsi Ty sama s počtem svých obětí spokojená?

Ne. Chtěla bych být, ale nejde to:-) S odstupem času bych to měla brát sportovně, ale je to spíš naopak - když odezněla ta euforie z výhry (a také z možnosti řádně se vyspat), říkala jsem si, že jsem se měla víc sna-

žit, míň spát a já nevím co. Uvědomuji si, že můj rekord stojí na hodně vratkých nožičkách a brzy bude překonán, trochu mě to hlodá, ale zároveň mě to letošním hráčům moc přeju, protože je to neskutčný pocit.

Která oběť Ti dala nejvíc zabrat?

Lepší otázka by byla, která mi zabrat nedala. Bylo jich totiž fakt hodně. Obvyklé problémy (a také z možnosti řádně se vyspat), říkala jsem si, že jsem se měla víc sna-

nou slečnou (ta byla velmi čestná a navíc schopná vražedkyně osmého stupně) jsem přijela do hřebčína na Slapy a předstírala před její šéfovou, že se chci projet. Když jsem ji zabila, s něčím jsme tam pomohli a pak mě provedla na koni. Ta práce mi ale fakt dala zabrat:-D

Které své oběti si nejvíc vážíš?

Mám dvě velevážené oběti. Zaprvé kamarádku Martinku, kterou jsem přivedla k Mafii. Napsala jsem jí jméno jejího spo-

luzáka a jestli ho náhodou nezná. Ve snaze pomoci mi udala přesnou polohu posluchárny, jeho... a hlavně sebe. Druhá milovaná oběť je Zmen (též můj kamarád a vrah devíti lidí), ulovila jsem ho dva dny před koncem hry hoodně brzy ráno. Byl to nejnapínavější mord.

Dle mého názoru je půlkou úspěchu samotné mordování obětí, druhou půlkou je však zůstat naživu. To často není lehké. Jak jsi to dokázala Ty?

Ted' to bude vypadat, že

být tím, čím se zdá být. Napůl se to nepočítá. Rozštěp pomáhá jen skoro, takže vůbec. Seznámit se s někým novým a potrást mu rukou může být fajn, ale někdy to může být naposled.

Máš nějaký svůj mafiánský vzor?

Co se týče mafiánského vzoru, tak mě inspiroval blog Mika Corleona, a to i přes to, že je to zakladatel nepřátelského klanu, který škodí, kde může. A proto bych si s ním rád potrásl rukou s rukavičkou! :-)

Jaké vlastnosti by podle Tebe měl mít správný mafián?

Správný mafián užívá dne, nebere se moc vážně a šetří játra, protože každou chvíli může stát před sv. Petrem.

A neměl by mu chybět černý a škodolibý smysl pro humor. A v neposlední řadě by měl rád poznávat nové lidi, a tím myslím kamarády a spolužáky svých obětí, aby ho měl kdo představit.

-100n-

Chtěl jsem se dostat do Ticha

STENLY VYPRÁVÍ O SVÝCH OBĚTECH, MOTIVACÍCH A MAFIÁNSKÝCH VZORECH

Minulý rok se do středu grafu, a také na první místo mezi pražskými mafiány, dostal Stenly. Nyní máte jedinečnou šanci dozvědět se zajímavosti a jeho loňské zabíjácké kariéře.

Měl jsi minulý rok nějaké předsevzetí do hry? Máš ho i letos?

Když jsem se loni přihlásil, chtěl jsem umřít a prohlédnout si Záhrobí. Ovšem jako správný megaloman jsem toužil po tom, aby to byla zajímavá smrt.

Naděje jsem vkládal do Jafar, se kterou jsem chodil eskymovat. Umřít v kajaku, hlavou dolů... páni, to by mě určitě dostalo do Večerního ticha.

Jenže pak se staly dvě věci. Zaprvé, v předvečer mafiánského srazu jsem si docela slušně zranil pravou ruku (Tenkrát jsem ještě nevěděl, že lžička není dobrá pro páchnání sebevraždy.), takže jsem nemohl pracovat ani sportovat (prostě jakkoliv používat pravou ruku, což může být občas problém :-)) a navíc Jafar umřela už asi v 6 ráno prvního dne.

A tak jsem zklamaný po týdnu,

kdy jsem poprvé zabil, získal závislost na vraždění.

Po dalších dvou týdnech šíleného masakru, když už jsem to chtěl vzdát, mi Julietta a Smugi nad partičkou pokru vnukli nový nápad, jak se dostat na stránky Večerního ticha. A tak jsem poslední den udělal, co bylo třeba, a poslal do záhrobí slíbené tři duše.

A jaké mám předsevzetí letos? No, stejné: umřít zajímavou smrtí. A když to nepůjde, tak zabijet!

Zabil jsi 17 obětí... Kdybys měl o každé oběti (o její smrti) říct jednu větu, jak by zněla?

Ne ke všem mě něco zajímavého napadá... ale aspoň něco: Pro pár dolarů navíc. Couváš pomalejš, než já běžím co? Až na tebe bude příště někdo křičet POZOR!!! neotáčeš se, ale utíkej. To víš, někdo má kamarády... a někoho pomůžou zabít i zadarmo. Když tvůj kamarád dostane na ICQ zprávu od někoho z jiné třídy, že vás čeká v kabinetě španělštinářka, tak by ses měl bát! Ani důchodce krmící holuby nemusí

Bohnice mají nové pacienty

REPORTÁŽ Z LÉČEBNY • BÝVALÍ MAFIÁNI SE SVĚŘUJÍ SE SVÝMI PROBLÉMY

V psychiatrické léčebně v Bohnicích bylo v lednu otevřeno nové oddělení. Léčí se zde bývalí mafiáni, jejichž psychika zůstala poznamenána gangsterskou kariérou. Většina pacientů si přinesla negativní následky zejména z okamžiků, kdy se je někdo snažil zabít. Nejčastějšími poruchami jsou zde schizofrenní příznaky a úzkosti.

„Stále se bojím chodit do kina.“ říká léčený Pavel. „Ten pocit, že za vámi sedí desítky lidí, je příšerný. Jediná možnost je pro mě poslední řada.“ dodává.

Jiného pacienta, teprve dvacetiletého Jiřího, zase trápí noční můry. „Představte si tramvajovou zastávku. Normální malá tramvajová zastávka. Stojí tam čtyři, pět lidí. A všichni mají ruce v kapsách! Vrací se mi to každou noc.“

Pacient Ruda trpí pro změnu rozvojením osobnosti. Dle jeho slov je to velmi

ne příjemné. „Nikdy nevím, kdo vlastně jsem. Jestli lovec, nebo oběť. Nepochopíte to, dokud nezažijete ten pocit, že máte chuť sami sobě skočit po krku...“

Bývalí mafiósově hospitalizovaní v novém oddělení podstupují různé léčebné metody. Největší úspěchy zatím

slaví tzv. léčba kresbou, kdy se pacient snaží zachytit své největší obavy a problémy pomocí obrázku.

„Mnozí pacienti o svých problémech zprvu vůbec nejsou schopni mluvit,“ vysvětluje jedna z psychologů pracujících na oddělení. „Kresba jim pomáhá se vyjádřit. V neposlední řadě je to také činnost, při níž se uvolňuje psychické napětí pacientů a oni mohou relaxovat.“

Pro ilustraci uvádíme jeden z obrázků, které pacienti nakreslili. Na závěr nezbyvá než popřát pacientům oddělení pro bývalé mafiány brzké uzdravení a doufat, že nepřibude mnoho dalších.

-100n-

ROZHOVOR

Slavnými se nemusí stát jen ti, co zabili nejvíce lidí. Jafar drží jiné prvenství (dobře, přesněji je to druhensství). Loňský rok zemřela jako druhá. Jak to bylo?

100n: Pamatuješ si, kdy a kde Tě vrah ulovil?

Jaf.: Není dne, kdy bych

nevzpomněla toho okamžiku. Ospalé ráno (noc orgů bývá o Andreasovy mexické odměny kratší). Sjížděla jsem výtahem s rukavičkou v ruce pěkně připravenou - nejsem přece dvojka máslo začátečnická, co se loudá nebezpečnými prostory nepřipraven. Jakmile jsem v přízemí otevřela dveře a spatřila botu vyčuhující zpoza rohu, věděla jsem,

která bije. Jakožto zkušený mafián mívám rukavičku nasazenou v čase limitně se blížíci víte čemu, tentokrát jsem se však místo toho pokusila zavřít dveře výtahu a odjet pryč. Ach, ty ranní reflexy!

100n: Byl pro Tebe tak brzký skon překvapením?

Jaf.: Samozřejmě. Povzbuzena podzimmím úspěchem

jsem měla velké plány, zaktivizované kontakty a o 12 Kč lehčí peněženku jakožto investice do nových zbraní.

100n: Mohla ses tak rychlé smrti nějak vyhnout, nebo měl Tvůj vrah prostě štěstí?

Jaf.: Těžko říci. Před vyplížením z bytu jsem chodbu bedlivě sledovala kukátkem, s koltem připraveným jsem se

nečekaně vyřítila na schodiště. V kabelce záložní zbraň, plus časovou rezervu pro nepřímou cestu do školy.

Mám dvě poselství:

1- Pařte s mírou a budete žít dýl.

2- Ve výtahu už mě nedostanete.

-100n-

Dáme si ještě jedno...

Zřejmě nepohodovější lov v dějinách Mafie

O akci, kterou by jistě mnoho mafiánů chtělo zažít, vypráví tocrá:

To si takhle jednoho dne, jako poctivý student, jedu metrem na přednášku o 30 minut později, když se náhle přihlásí Zmen s Burákem, a říkájí: „Jdeme na Pepu Jelínka, nejdeš s náma?“ Už kvůli tomu jménu jsem neodolal.

Oběť měla být v Bille, tak jsme chvilku zmateně pobíhali po krámě sem a tam, ale nikde nikdo podezřelý. Tak jsme se odebrali na jedno pivo do místa přibližného bydliště. Cestou jsme napsali oběti sms, že jsme kamarád, a že se s ním chceme sejít. V oně knajpě jsme si nechali natočit pivo. Hned, jak nám ho donesli, se nám Pepa ozval, že je v hospodě asi 500m od nás. Pivo tam zahučelo jak Brůna do studny, a vyrazili jsme do další putyky.

V druhé hospodě, jsme si opět nechali natočit pivo, a hledali naši oběť. Ta nikde nebyla, tak jsme si ještě jednou přečetli tu sms. V ní stálo „jsem na náměstí před hospodou“. Na tom, že Zmen v mládí zatahoval hodiny čtení asi fakt něco bude. Takže druhá exovka a rychlý přesun. Mezitím přišla sms, že jde domů. Nedalo se dělat nic jiného, než se rozdělit a pokusem se dostat na téměř původní místo. Tam byla další hezká hospoda. Dali jsme si další kousek a přemýšleli nad taktikou.

Nakonec to dopadlo tak, že jsem po cca třetím pivu vzal svůj telefon a zavolał Pepovi, že jsem služba PPL (podotýkám, že už bylo okolo 20h a pěti pivech), že mám pro něj balík, a že mám nějakou divnou adresu. Pepa, zděšen, nám ochotně nadiktoval adresu správnou. Tak jsme v kľidu dopili a šli na věc. Cestou jsem ještě nenápadně ztopil jednomu vietnamskému kupčikovi krabici od banánů. Akce proběhla celkem hladce. Pepa, naivně očekávaje balíkovou službu, stál před domem. Zabití už byla hračka. A jako bonus dostal ještě krabici od banánů.

Výsledek akce byl 6 piv a kartička další oběti v ruce.